

העותרים:

1. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד טארק איבראהים ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר
לוטה זלצברגר, רח' אבו עוביידה 4,
ירושלים, טל': 02-6283555, פקס: 6276317
02-

נ ג ד

המשיב:

מפקד כוחות צבא הגנה לישראל באזור הגדה המערבית

ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים,
ירושלים

בקשה מטעם העותרים לצרף תצהיר נוסף

בית-המשפט הנכבד מתבקש בזאת לאפשר לעותרים להגיש תצהיר נוסף שנגבה בתאריך 21.4.2002 מאחד העצורים הכלוא במחנה עופר, בנוגע לתנאי הכליאה והחזקה בו.

ואלה הם נימוקי הבקשה

- בתאריך 18.4.2002 הגישו העותרים עתירה שעניינה תנאי הכליאה והחזקה במחנה עופר, שבו מוחזקים וכלואים עצורים פלסטינים.
- לעתירה צורפו 8 תצהירים – הנספחים ע/א-5/ע-5 לעתירה – שנגבו מעצורים שהיו עצורים במחנה ואשר שוחררו ממנו, שבהם תוארו תנאי הכליאה והחזקה במחנה.
- בתאריך 21.4.2002, עורכת-הדין סחר פרנסיס מארגון "א-דמיר" הפלסטיני נפגשה במחנה עופר עם עצור מינהלי בשם ב.י. – שצו בדבר מעצרים בעת לחימה (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1500), התשס"ב-2002 אינו חל עליו – שהיה מוחזק באותו תאריך במחנה, וגבתה ממנו תצהיר בנוגע לתנאי החזקה והכליאה בו.

4. חשיבותו של תצהיר זה נעוצה בכך, שהוא מראה שתנאי ההחזקה והכליאה במחנה לא שונו בהרבה מאז שהעצורים שמהם נגבו התצהירים הנספחים ע/א-5/ע-5 ח לעתירה שוחררו.

5. הח"מ שלח אתמול בשעות הצהריים בפקס את הבקשה הנוכחית, בצירוף התצהיר והתרגום שלו לעברית, לעורך-הדין שי ניצן מהפרקליטות, וביקש את תגובתו אליה, אך לא הצליח לדבר איתו ולקבל את תגובתו כי הוא לא נכח במשרדו. הח"מ דיבר עם המתמחה של מר ניצן, שמו גם ניצן, וזה הבטיח לו שכשיגיע מר ניצן הוא יביא את הבקשה בפניו. עד להגשת הבקשה, טרם קיבל הח"מ את תגובתו של מר ניצן.

ירושלים 25 באפריל 2002

טארק איברההים, עו"ד

ב"כ העותרים

תרגום תצהיר

אני הח"מ ב.י., ת.ז. לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקובעים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

אני תושב קובר נעצרתי ביום 31.3.02 בשעה 4:00 לפנות בוקר מהבית. קצין שב"כ בשם דודו ויותר מ-15 חיילים נכנסו לבית אבי. אני ישנתי שם יחד עם עוד אורח. קשרו את ידיי מקדימה, לא הרשו לי להחליף בגדי או לנעול נעלי. לקחו אותי, 3 אחים שלי והאורח למרכז הכפר, שם היה קרוב ל-100 אנשים, שמתוכם עצרו 23. אז הועברנו באוטובוס (משאית של חיילים) כאשר ידינו היו קשורים ועינינו היו מכוסות. הגענו למחנה עופר. עינינו נין מכוסות לפני ואחרי חקירת השב"כ. אחרי החקירה הושיבו אותנו בגינה על הרצפה בגשם ובקור בלי כיסוי, בלי כלום במשך יומיים ישבנו בחוץ. אחר כך הועברתי לסככה קטנה בלי שמיכה ובלי מזרון, ולאחר מכן הועברתי בלילה לאוהלים. כאן קיבלתי 2 שמיכות וספוג מאוד דק כמזרון. אחר כך אמרו לי שאני אשוחרר, אך העבירו אותי לסככה בגודל של 700 מטר מחולק לשני חלקים שבכל חלק הוחזקו 170 איש. בהתחלה נתנו לנו רק שמיכה אחת לכל איש. כל 3-4 אנשים קיבלו 2 משטחי עץ. אולם עכשיו יש לכל אחד 3 שמיכות. גובה הסככה כ-5 מטר. הצד הצפוני פתוח לגמרי לכן יש קור עז במיוחד בלילות. אין מים חמים, מתוך 22 ימים היו רק פעמיים מים חמים. סבון אחד לכל 12 איש, בהתחלה נתנו לנו 2 סבונים ל-170 איש, מגבת אחת לכל 10 איש, בגדים תחתונים אחד לכל 10 איש. השירותים נמצאו מחוץ לסככה, והם היו מפלסטיק ומלאים, לא רוקנו אותם בכלל. מאתמול לא יכולים להשתמש בהם. אין שתייה חמה כמו תה, חלב או מרק, לכן יש הרבה חולים. יש גם חולי לב שלא מקבלים טיפול ראוי. לפני 3 ימים הופעתי בפני שופט צבאי ששאל אותי אם יש לי עו"ד, וכאשר עניתי שאין לי, השופט הודיע לי שמעצרי הוארך בשלושה חודשים מנהלי ושנקבע לי דיון בתאריך 1.5.02.

(-)

חתימת המצהיר

הנני מאשרת בזה כי ביום 21.4.02 הופיע בפני עו"ד סחר פרנסיס במחנה עופר מר ב.י. המוכר לי באופן אישי/שזהה ע"י ת.ז. מס' ואחרי שהזהרתי לו כי עליו להצהיר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקובעים בחוק אם לא יעשה כן, אשר את נכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה.

(-)

עורכת-דין

(-)

חותמת

הערה: התצהיר תורגם על ידי ג'ורגינה סרייה.